

บทเรียน ด้านอารมณ์-สังคม บทที่ 37

เรื่อง การพัฒนาสำนึกของความยุติธรรม

ผลที่คาดว่าจะได้รับ:

ตัวชี้วัด:

สาระการเรียนรู้:

กลุ่มอายุ

หัวข้อหลัก:

บทเรียน:

เวลาที่ใช้ในการสอน:

มีความสัมพันธ์กับผู้อื่นด้วยท่าทีที่เป็นมิตร และมีความเมตตา

การประยุกต์ใช้การรู้จักตนเองและสังคมในการรับผิดชอบต่อการเลือกในชีวิต

การให้เกียรติต่อผู้อื่น : เชื่อว่าคนอื่นๆ สมควรจะได้รับการปฏิบัติด้วยดี, ด้วยความเมตตา และด้วยความสุภาพและมีเกียรติ รวมถึงมีแรงจูงใจที่จะทำความดีต่อส่วนรวมอันเนื่องมาจากความรักอันยิ่งใหญ่ของพระเจ้า
3-5 ปี

การพัฒนาภาวะผู้นำ

การพัฒนาสำนึกของความยุติธรรม

30 นาที

วัตถุประสงค์การเรียนรู้:

1. เด็กสามารถอธิบายเหตุผล 1 ข้อถึงความสำคัญในการเป็นคนที่ยุติธรรม
2. เด็กสามารถแสดงให้เห็นถึงวิธีที่เขา/เธอสามารถแสดงความยุติธรรมได้อย่างน้อย 3 วิธี

อุปกรณ์การสอนที่ต้องการใช้:

1. ก้อนหินเล็กๆ หนึ่งก้อนต่อเด็กทุกๆ 3 คน
2. หลอดดูดหรือก้านไม้เล็กๆ
3. ข้าวโพดคั่ว, มันฝรั่งแผ่นทอดกรอบ

สิ่งที่ผู้สอนต้องเตรียม:

1. อ่านและศึกษาบทเรียน
2. เตรียมขนมขบเคี้ยวเช่น ข้าวโพดคั่ว, มันฝรั่งแผ่นทอดกรอบหรือขนมอื่นๆ ที่ประกอบด้วยชิ้นเล็กๆ และสามารถแบ่งให้กับเด็กๆ ได้ง่าย
3. แบ่งจำนวนของนักเรียนในชั้นของคุณออกเป็นกลุ่มละ 3 คน และเตรียมหลอดดูดหรือก้านไม้ 3 อันที่หักออกเป็นสามขนาด คือ เล็ก, กลาง, ใหญ่ ไว้หลายๆ ชุด
4. อธิษฐานเผื่อเด็กๆ ที่จะมีความปรารถนาในการซื้อสัตย์

ขั้นตอนการเรียนรู้การสอน

การนำเข้าสู่บทเรียน:

1. วางขามใบใหญ่ที่ใส่ข้าวโพดคั่ว, มันฝรั่งแผ่นทอดกรอบหรือขนมขบเคี้ยวไว้บนโต๊ะ แบบไหนยุติธรรมกว่ากันในการให้ทุกคนเอาขนมขบเคี้ยวไปให้มากที่สุดเท่าที่พวกเขาต้องการ กับการแจกให้เด็กแต่ละคนในจำนวนที่เท่าๆ กัน? คำตอบที่ต้องการคือการแจกให้แต่ละคนในจำนวนที่เท่ากัน ทำไมการแจกให้แต่ละคนในจำนวนเท่ากันจึงมีความยุติธรรมมากกว่า?
2. แบบไหนยุติธรรมกว่ากันในการให้ทุกคนทำในสิ่งที่พวกเขาต้องการตอนกำลังเล่นเกมสหรือให้ทุกคนปฏิบัติตามกติกา? คำตอบที่ต้องการคือการทำให้แน่ใจว่าทุกคนปฏิบัติตามกติกา ทำไมการทำให้แน่ใจว่าทุกคนปฏิบัติตามกติกาในระหว่างเกมสจึงมีความยุติธรรมมากกว่า?

กิจกรรมการเรียนรู้การสอน:

1. ความยุติธรรม หมายถึง ว่าทุกคนมีโอกาสเหมือนกันในการมีหรือทำสิ่งใดสิ่งหนึ่ง มีสิ่งใดบ้างที่เราทำแล้วดูเหมือนยุติธรรมสำหรับเธอ? คำตอบที่เป็นไปได้ อาจจะเป็นการผลัดเปลี่ยนกันหรือการให้ครูเป็นผู้แจกขนม เธอรู้สึกอย่างไรเมื่อเธอได้รับการปฏิบัติอย่างยุติธรรม? เธอรู้สึกอย่างไรถ้าเธอไม่ได้รับการปฏิบัติด้วยความยุติธรรม?
2. มีหลายๆ วิธีที่เธอสามารถฝึกฝนความยุติธรรมกับเพื่อนของเธอ จะเป็นอย่างไรถ้ามีสองคนหรือมากกว่าได้รับข้าวโพด (หรือขนมขบเคี้ยวอื่นๆ) แล้วแบ่งปันกันเอง (ใส่ข้าวโพดคั่ว/ขนมขบเคี้ยวลงในขามใบเล็ก) มาสมมุติว่าเพื่อนของเธอเอื้อมลงในขามและหยิบจนเต็มกำมือใหญ่ (สาธิตโดยการยื่นมือของคุณและกำขนมให้มากที่สุดออกจากขาม) เธอจะรู้สึกอย่างไร? ยุติธรรมหรือไม่? เธอจะทำอะไรที่จะทำให้ยุติธรรมมากกว่านี้?
3. ขออาสาสมัคร 2 คนเพื่อสาธิตการแบ่งข้าวโพดคั่ว/ขนมด้วยวิธีที่ยุติธรรม วิธีหนึ่งที่แน่ใจได้ว่าขนมจะถูกแบ่งออกอย่างยุติธรรมก็คือการนับจำนวนขึ้น (แสดงให้เด็กคนหนึ่งดูวิธีการนับข้าวโพดคั่วโดยพูดว่า ขึ้นนี้ของเธอ ขึ้นนี้ของฉัน ขณะที่เด็กพูดให้เขา/เธอหยิบข้าวโพดคั่วหนึ่งขึ้นให้กับเพื่อนของเธอและอีกหนึ่งขึ้นสำหรับตัวเอง ทำวิธีนี้ต่อไปเรื่อยๆ จนกว่าขนมทั้งหมดถูกแบ่งออกได้เท่าๆ กันระหว่างพวกเขาทั้งสอง)
4. จำไว้ว่า ความยุติธรรมนั้นหมายถึงการที่ทุกคนมีโอกาสเท่ากันที่จะมีหรือทำสิ่งใดสิ่งหนึ่ง ใครคิดถึงเรื่องอื่นๆ อีกบ้างที่เป็นเรื่องที่จะต้องมีความยุติธรรม?
5. ขออาสาสมัคร 3 คน ถือลูกบอล (หรือของเล่นอื่นๆ ที่เด็กๆ สนใจ) มาพูดว่าเธอทั้งสามคนต้องการจะเล่นลูกบอล เธอจะอย่างไร? เธอสามารถเปลี่ยนกันเล่นลูกบอล แต่เธอจะรู้ได้อย่างไรว่าใครจะได้เป็นคนเล่นก่อน วิธีที่ยุติธรรมที่จะตัดสินก็คือการจับไม้สั้นไม้ยาว กำหนดหรือไม้สามอันไว้ในมือให้บังปลายของมันในอุ้งมือ และต้องให้ส่วนบนของหลอดหรือไม้สั้นมีความสูงเท่ากันเพื่อที่จะไม่มีใครบอกได้ว่าหลอดใดยาวที่สุด เอาหลอดตอนนี้ให้เธอแต่ละคนเลือกหนึ่งหลอดจากมือของครู คนที่เลือกได้หลอดที่ยาวที่สุดจะได้เป็นคนเล่นลูกบอลก่อนคนแรก

6. “มาฝึกฝนความยุติธรรมกันเถอะ” แบ่งนักเรียนในชั้นออกเป็นกลุ่มละ 3 คน สำหรับกิจกรรมนี้ ให้แจกหลอดหรือไม้สามอันที่มีความยาวแตกต่างกันให้แต่ละกลุ่ม เด็กๆจะผลัดเปลี่ยนกันกำหลอด และให้เด็กคนอื่นๆ อีก 2 คนที่จะเลือก เด็กที่กำหลอดควรจะหันหลังของเขา/เธอจากเพื่อนทั้งสอง ขณะที่กำลังจัดหลอดในมือของเขา/เธอเพื่อจะทำให้หลอดนั้นสูงเท่ากันทั้งหมด
7. ตอนสุดท้าย ให้เด็กนั่งในกลุ่มย่อยของพวกเขา แจกข้าวโพดคั่วหนึ่งห่อใหญ่หรือขนมอื่นๆ เด็กๆ จะเปลี่ยนกันนับขนมให้กันและกัน (“ชิ้นนี้ของเธอ ชิ้นนี้ของฉัน”) หลังจากเด็กคนแรกนับขนมแล้ว เขาจะต้องเก็บเอาขนมกลับมาใส่ไว้รวมกันและให้เด็กคนถัดไปเปลี่ยนมานับ จนสุดท้ายถึงเด็กคนที่สามก็เช่นเดียวกัน เมื่อเด็กทุกคนได้มีโอกาสนับขนมอย่างยุติธรรมแล้ว พวกเขาก็สามารถกินด้วยกันอย่างสนุกสนาน! (เพื่อเป็นการประหยัดเวลา คุณสามารถแบ่งนักเรียนในชั้นเป็นกลุ่มละสองคน แทนที่จะเป็นสามคนในกิจกรรมนี้)

การสรุปบทเรียน:

1. ทำไมเธอถึงคิดว่าความยุติธรรมจึงเป็นสิ่งสำคัญ? มีเวลาไหนอีกบ้างที่เธออาจจะทำในสิ่งที่เราได้เรียนในวันนี้ให้มีความยุติธรรม?
2. มีกี่คนที่รู้ว่าพระเยซูรักเธอ? เธอคิดว่าพระองค์รักเธอมากแค่ไหน? มากแค่ไหนรู้เปล่า? (กุมมือของคุณแล้วแยกมือออกมาให้เห็นว่ามีจำนวนเล็กน้อย) มากแค่ไหนรู้เปล่า? (แยกมือของคุณให้ห่างมากขึ้นอีกเพื่อให้เห็นว่ามีจำนวนมากขึ้น) หรือมากขนาดนี้? (แยกมือของคุณออกมาให้ห่างจากกันให้มากที่สุดเท่าที่จะทำได้เพื่อให้เห็นว่ามีจำนวนมากเหลือเกิน) เธอคิดหรือไม่ว่าพระเยซูรักเธอคนใดคนหนึ่งมากกว่าคนอื่นๆ? ไม่! พระเยซูรักเธอทุกคนด้วยความรักที่เท่าเทียมกัน ซึ่งมากกว่าที่เราสามารถจะจินตนาการได้ ถึงแม้ว่าเธอจะไม่เชื่อฟังหรือทำผิด พระเยซูยังคงรักเธอมาก ความรักของพระองค์ที่มีต่อเธอไม่เคยเล็กลง และไม่มีใครคนใดที่ได้จะรับความรักของพระองค์มากไปกว่าคนอื่นๆ
3. มาอธิษฐานและขอบคุณพระเยซูสำหรับความรักที่มีต่อเราเหมือนเดิมตลอดไป ให้เราขอพระองค์ช่วยเราที่จะยุติธรรมอยู่เสมอ

การประเมินผลของครู:

(กิจกรรมใดใช้ได้ผลดี? กิจกรรมใดใช้ไม่ค่อยได้ผล? ฉันจะเตรียมบทเรียนในบทต่อไปอย่างไร?)

[illegible]

การประเมินผลผู้เรียน:

[illegible]